

Andrzej Kutyłowski

Szczekarków, pow. Lubartów. Stanowisko "Kopiec"

Informator Archeologiczny : badania 3, 324-325

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

w warstwie związanej z budową wieży, można przypuszczać, że wzniesiono ją w XIV bądź XV wieku.

Dodać należy, że mimo obserwacji prowadzonych również w wykopach budowlanych i kanalizacyjnych sięgających bagnisto-torfowego całca, nie udało się uchwycić czytelnych warstw wczesnośredniowiecznych. Niemniej istnienie osadnictwa starszego na tym obiekcie poświadczają ułamki naczyń całkowicie obtaczanych, sporadycznie znajdowane w przemieszanych warstwach średniowiecznych.

Niemal całkowite przemieszanie warstw, spowodowane licznymi zmianami architektonicznymi oraz pracami ziemnymi uniemożliwiło szersze rozpoznanie obiektu, głównie zaś jego najstarszej wczesnośredniowiecznej historii.

SZCZECINEK

patrz epoka brązu

SZCZEKARKÓW, pow. Lubartów

Konserwator Zabytków

Stanowisko "Kopiec"

Archeologicznych w Lublinie

Badania prowadził mgr Andrzej Kutylowski. Finansował WKZ w Lublinie. Drugi sezon badań. Ślady osady i kopca-kurhanu z okresu wczesnego średniowiecza; pojedynczy grób szkieletowy, nowożytny.

Kontynuowano badania z roku 1961. Stanowisko położone jest na lewym brzegu Wieprza, na tarasie nadzalewowym /ponad 150 m n.p.m./ u wylotu /po stronie zachodniej/ wąwozu, którym biegnie droga gospodarsza prowadząca od szosy Lubartów-Parczew do Brzeziny.

Wykopy założono na polu należącym do T. Muchy, nawiązując do miejsca badań z 1961 roku. Ogółem rozkopano obszar o powierzchni 45 m². Stwierdzono nikłą, bardzo zniszczoną, wczesnośredniowieczną warstwę osadniczą zawierającą mało ułamków ceramiki. Uchwycono dalszą część /wschodnią/ przykurhanowego rowu kolistego, pozostającego niewątpliwie w związku z budową kopca /rosoranego w 1937 roku/. Ustalono, że kocioł ten był wzniesiony na terenie wcześniejszej osady wczesnośredniowiecznej, której zasięg jest znacznie większy od podstawy kopca, swłazszoza w kierunku południowo-wschodnim i południowym. Dokładniejsze ustalenie zasięgu osady wymaga dalszych badań.

Posa obrębem kopca, od strony wschodniej, natrafiono na pojedynczy pochówek szkieletowy młodego osobnika przypuszczalnie z XVII-XIX wieku.

Nie udało się dokładnie ustalić chronologii kolistego rowu przykurhanowego. Stwierdzono jedynie, iż rów ten jest stratygraficznie młodszy od wczesnośredniowiecznej warstwy osadniczej.